

Република Србија
Врховни касациони суд
Рев2 1175/2015
03.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужиоца П.Ј. из Б., кога заступа пуномоћник Љ.В., адвокат из Б., против туженог Ловачко удружење З. из С., кога заступа В.Р., адвокат из Б., одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж1 594/14 од 27.11.2014. године, у седници одржаној 03.12.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж1 594/14 од 27.11.2014. године у ставу првом изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж1 594/14 од 27.11.2014. године у ставовима трећем и четвртом изреке.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду П1 4733/10 од 22.02.2013. године, тужба тужиоца се сматра повученом. Решењем истог суда од 25.10.2013. године која је исправљена решењем од 26.11.2013. године није дозвољено враћање у пређашње стање по предлогу тужиоца због пропуштања рочишта заказаног за 22.02.2013. године. Решењем истог суда од 25.10.2013. године, исправљеног решењем од 26.11.2013. године, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати 303.750,00 динара са законском каматом од 25.10.2013. године као дана доношења решења у року од 15 дана.

Решењем Вишег суда у Београду Гж1 594/14 од 27.11.2014. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Првог основног суда у Београду П1 4733/10 од 22.02.2013. године. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Првог основног суда у Београду П1 4733/10 од 25.10.2013. године које је исправљено решењем истог суда од 26.11.2013. године. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка Првог основног суда у Београду П1 4733/10 од 25.10.2013. године исправљено решењем истог суда од 26.11.2013. године и

обавезан тужилац да на име трошкова парничног поступка исплати туженом 287.250,00 динара.

Против правноснажног решења тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 399. ЗПП ("Службени гласник РС" 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована и недозвољена.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Тужилац је поднео тужбу 02.02.2009. године против туженог, ради поништаја решења о отказу уговора о раду. На рочиште 26.10.2012. године приступили су тужилац и пуномоћник туженог. То рочиште је одложено ради разматрања и обраде списка предмета од стране председника већа. Одржавање наредног рочишта је саопштено присутнима, констатовано да ће им ово саопштење служити уместо позива и упозорени су на законске последице изостанка са рочишта за главну расправу и последице пропуштања. На рочиште заказано за 22.02.2013. године нису приступили ни тужилац ни пуномоћник туженог иако су уредно обавештени. Код изостанка тужиоца и туженог који су уредно обавештени о одржавању рочишта, нижестепени судови су закључили да су испуњени услови за доношење решења којим се тужба сматра повученом.

Становиште нижестепених судова је правилно.

По члану 296. став 2. ЗПП ако на рочишту за главну расправу неоправдано изостану и тужени и тужилац, тужба се сматра повученом.

Имајући у виду да у овом случају на рочишту за главну расправу нису приступили ни тужени ни тужилац а уредно су обавештени о одржавању рочишта на претходном рочишту и упозорени на последице недоласка, а за свој недолазак нису пружили оправдане разлоге, то су правилно нижестепени судови донели решење којим се тужба сматра повученом, на основу цитиране законске одредбе.

На основу члана 405. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Ревизија изјављена против одлуке којом је одбијена жалба и потврђено решење којим није дозвољено враћање у пређашње стање и којим је преиначена одлука о трошковима (став три и четири) није дозвољена.

По члану 412. став 1. ЗПП странке могу изјавити ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен.

Решење којим је правноснажно одлучено о предлогу за враћање у пређашње стање није решење којим се поступак правноснажно завршава, па је ревизија против такве одлуке недозвољена.

Недозвољена је и ревизија изјављена против одлуке о трошковима поступка.

Одредбом члана 29. Закона о парничном поступку, прописано је да кад је за утврђивање стварне надлежности, састав суда, право на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Ставом 2. истог члана, прописано је да камате, уговорна казна и остала споредна тражења као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Како се ревизијом побија одлука о трошковима поступка која не чини главни захтев то је ревизија недозвољена.

На основу члана 404. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа
судија
Љубица Милутиновић,с.р.**